

РЕШЕНИЕ

№ 4713

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА

като разгледа докладваното от КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА
Административно наказателно дело № 20231110211986 по описа за 2023
година

Производството е по чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ***, в качеството му на главен изпълнителен директор на „Български пощи“ ЕАД, против Наказателно постановление № НП-ПБЗН-СД0-23 от 30.05.2023 г., издадено от Директора на Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, с което на основание чл. 260, ал. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 (двеста) лева за нарушение на чл. 140, т. 2 от ЗМВР.

С жалбата си санкционираното лице атакува наказателното постановление като незаконосъобразно и издадено в противоречие с материалния закон. Възразява срещу липсата на компетентност на наказващия орган по повод издаването на НП. Сочи още, че в нарушение на задълженията си АНО не бил разгледал и преценил с оглед евентуална основателност депозиранияте от нарушителя възражения по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. На следващо място твърди, че не са били посочени конкретните разпоредби на нормативните актове, служещи като правно основание за осъществяваната дейност по осигуряване на пожарната безопасност, а вместо това били цитирана норма от несъществуващ в правния мир подзаконов акт, който е бил отменен. Релевира възражение и за наличието на абсолютна процесуална пречка за образуването на административнонаказателно производство, а именно – неспазването на давностния срок, регламентиран в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. В заключение извежда твърдение за непосочване на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, както и за неосъществяване на преценка за приложимост на чл. 28 от ЗАНН. По изложените съображения прави искане за отмяна на обжалваното

наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от юрк. Андрей Атанасов, който поддържа искането за отмяна на НП по изложените в жалбата доводи.

Въззиваемата страна – главен директор на Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, редовна уведомена, се представлява от началника на 07 РС „ПБЗН“ при МВР – Ганчо Данчев, който пледира за потвърждаване на оспореното наказателно постановление и представя писмени бележки, в които изразява аргументи в защита на позицията си по същество на делото.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по /наказателното постановление е връчено на жалбоподателя чрез пощенска услуга на 09.08.2023 г., а жалбата видно от пощенското клеймо е подадена на 23.08.2023 г./, както и срещу подлежащо на обжалване НП, поради което подлежи на разглеждане по същество.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения, и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на закона, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 12.07.2022 г. инспектор IV-та степен С. В. Ц. – служител в сектор „ДПК и ПД“ към Седма районна служба „ПБЗН“ при ****“ осъществила проверка на обект - Централно управление на „Български пощи“ ЕАД, находящо се на адрес гр. София, ул. „Академик Стефан Младенов“ № 1. Във връзка с предприетата проверка били констатирани несъответствия с изискванията за пожарна безопасност, поради което на основание чл. 125, ал. 1, т. 4 от ЗМВР на стопанисващото обекта дружество било разпоредено да предприеме съвкупност от мерки, сред които в т. 6 било указано в срок до 01.03.2023 г. да бъдат възстановени димозащитните самозатварящи се врати, отделящи евакуационните стълбища, в съответствие с изискванията на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите във връзка с чл. 170, ал. 1 от Наредба № 2 от 5.05.1987 г. за противопожарните строително-технически норми (отм.). За отстраняване на установеното несъответствие, на юридическото лице било издадено Разпореждане № ПР-ПБЗН-СД7-7-50 от 12.07.2022 г., препис от което било връчено на представител на „Български пощи“ ЕАД, а същото било депозирано и в деловодството на дружеството под рег. № 04-03-334/13.07.2022 г.

При последваща проверка свидетелката С. Ц. установила, че задължителното противопожарно мероприятие, указано с издаденото разпореждане, не е било изпълнено, като крайният срок за това бил 01.03.2023 г., поради което и съставила на главния изпълнителен директор на „Български пощи“ ЕАД акт за установяване на административно

нарушение за това, че в качеството му на представител на юридическото лице виновно е нарушил разпоредбата на чл. 140, т. 2 от ЗМВР, като не е изпълнил издадените писмени разпореждания на органите за пожарна безопасност и защита на населението. Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели и на жалбоподателя, като бил предявен на последния за запознаване. Жалбоподателят го подписал без да изложи възражения, но такива са постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН – преценени като неоснователни с решение от 10.05.2023 г. на директора на СДПБЗН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено атакуваното наказателно постановление № НП-ПБЗН-СД0-23 от 30.05.2023 г., с което на основание чл. 260, ал. 1 от ЗМВР на жалбоподателя било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 (двеста) лева за нарушение на чл. 140, т. 2 от ЗМВР.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетелката С. Ц., депозиран в хода на съдебното следствие; писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК – разпореждане № ПР-ПБЗН-СД7-7-50 от 12.07.2022 г., възражение по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, докладни записки и решение във връзка с депозираните писмени възражения, известия за доставяне и пощенски пликове, писмено уведомление от директора на СДПБЗН, служебна бележка, заповед с рег. № 5620з-3/11.01.2022 г. и заповед с рег. № 5620з-1/12.01.2023 г., както и приложените към жалбата фотоснимки.

Съдът кредитира показанията на свидетелката Ц., която пред съда декларира, че при осъществената от нея проверка на място в централната сграда на „Български пощи“ ЕАД е констатирала липсата на врати, отделящи стълбищата от етажите, което създавало опасност от задимяване на огромна площ и засягане на голям брой служители при евентуално произшествие от пожарно естество, както и че след издаването на писмено предписание за отстраняване на нередовността, при последваща проверка същото не е било изпълнено. Показанията на актосъставителката съдът цени като последователни, безпротиворечиви и съответни на останалия приобщен доказателствен материал, поради което и ги постави в основата на своите фактически изводи. До идентично заключение се достигна и при прегледа на наличните писмени доказателства, които са относими към предмета на доказване и спомагат за изясняването на фактическата обстановка.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

При извършване на дължимата служебна проверка съдът намира, че са налице основания за цялостна отмяна на атакуваното наказателно постановление поради неправилно приложение на материалния закон.

На първо място обаче, неоснователно е възражението в жалбата за липса на материална компетентност на наказващия орган. Обжалваното наказателно постановление е издадено от Директора на ****“ – инж. Веселин Гетов, чиято компетентност произтича от разпоредбата на чл. 24, ал. 3 от Наредба № 8121з-882 от 25.11.2014 г. за реда за

осъществяване на държавен противопожарен контрол. Актът за установяване на административно нарушение е също съставен от компетентен орган в рамките на материалната и териториалната му компетентност.

Същевременно при съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, като доводите на жалбоподателя в обратната насока са несъстоятелни, доколкото 3-месечният срок, на който същият се е позовал, започва да тече от момента на откриване на нарушителя, а не както санкционираното лице твърди - от установяване на нарушението или от започване на проверката. В тази връзка давностният срок следва да се приеме за спазен, тъй като актът е бил съставен по-малко от месец след идентифицирането на нарушителя, както и на предприетото от него противоправно бездействие във връзка с даденото му указание.

АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели и на жалбоподателя, предявен е за запознаване от последния, подписан е от съставителя, свидетелите и жалбоподателя. Налице е надлежно описание на нарушението и на обстоятелствата по извършването му чрез посочване на всички относими към състава му факти. Правилно е посочена и приложимата материалноправна конструкция, като позоваването на разпоредба от отменен нормативен акт не може да обоснове незаконосъобразност на НП, доколкото същото касае изпълването на бланкетната диспозиция от подзаконов нормативен акт по повод издаденото разпореждане от контролните органи, а не и самата материална норма, която се твърди да е била нарушена. Действително е възприето нарушаването на разпоредбата на чл. 140, т. 2 от ЗМВР, която е с ясно съдържание и спрямо нея не е налице препратка от загубилата правното си значение Наредба № 2 от 5.05.1987 г. за противопожарните строително-технически норми (отм.).

По същество на делото настоящият съдебен състав намира, че неправомерното деяние, за което административнонаказателното производство е било образувано, е било реализирано в обективната действителност. Безспорно доказан е фактът, че на „Български пощи“ ЕАД е било дадено писмено разпореждане по смисъла на чл. 125, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, което дружеството е следвало да изпълни в срок до 01.03.2023 г. Към момента на последващата проверка контролните органи са установили с категоричност и непоколебимост, че формулираното в т. 6 от процесното Разпореждане № ПР-ПБЗН-СД7-7-50 от 12.07.2022 г. указание не е било изпълнено след изтичането на предоставения краен срок, поради което обосновано и закономерно са пристъпили към налагане на административна санкция за така установеното нарушение.

Съгласно чл. 140, т. 2 от ЗМВР, за осигуряване на пожарната безопасност и защитата при бедствия, държавните органи, юридическите лица и гражданите са длъжни да изпълняват издадените писмени разпореждания на органите за пожарна безопасност и защита на населението. Разпоредбата на чл. 125, ал. 1, т. 4 от ЗМВР предоставя в компетентност на органите по пожарна безопасност и защита на населението, упражняващи държавен противопожарен контрол, да издават писмени разпореждания или уведомления за изпълнение на правилата за пожарна безопасност до държавни органи, организации,

юридически лица и граждани.

В настоящото производство се установява, че жалбоподателят *** е бил санкциониран в качеството му на главен изпълнителен директор на „Български пощи“ ЕАД. Съдът счита, че неправилно е ангажирана отговорността на представляващия юридическото лице, вместо на самото дружество. Разпоредбата на чл. 260, ал. 1 от ЗМВР вменява задължение за спазване на дадените разпореждания от органите на пожарна безопасност и защита на населението в тежест на всички физически лица, а ал. 2 - на юридическите лица. Съгласно чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, в предвидените в съответния закон, указ, постановление на МС или наредба на общинския съвет случаи, на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Следователно реализиране на административнонаказателна отговорност по отношение на юридически лица е допустимо, когато е предвидена възможност в съответния нормативен акт за налагане на административни санкции за допуснати от юридическите лица административни нарушения при осъществяване на тяхната дейност.

Санкционната разпоредба на чл. 260 от ЗМВР не предвижда опция за ангажиране на административнонаказателната отговорност на представляващите юридическите лица, по отношение на които са издадени писмени разпореждания по чл. 125, ал. 1, т. 4 ЗМВР. Затова и субектът на отговорността следва да е юридическото лице, а не физическото лице – негов главен изпълнителен директор. Действията от името на юридическите лица винаги се предприемат от техните управители и представители, но това не променя субекта на отговорността, който винаги следва да е тъждествен със субекта на задължението, неизпълнението на което поражда правомощието по налагане на санкция. Несъответствието между привлеченото към отговорност лице и носителя на задължението води до незаконосъобразност на наказателното постановление. В този смисъл е и практиката на съдилищата, намерила изразение в *Решение № 4503 от 01.07.2022 г. на АдмС - София по адм. д. № 3950/2022 г.*

Като е наложил административно наказание на главния изпълнителен директор на „Български пощи“ ЕАД, вместо на самото дружество, наказващият орган е приложил неправилно материалния закон, което е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление, мотивиращо настоящия съдебен състав да отмени обжалваното наказателно постановление поради неговата неправилност.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № НП-ПБЗН-СД0-23 от 30.05.2023 г., с което директорът на **** е наложил на *** на основание чл. 260, ал. 1 от ЗМВР административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 (двеста) лева за нарушение на чл.

140, т. 2 от ЗМВР.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____